

מסורת הש"ס

(א) [לקמן ע"ה]; (ב) גמולת
מח, (ג) [לקמן ע"ה];
(ד) [ב"מ י"ג]; (ה) [ב"מ
ט"ו].

הגהות מה"ח

(א) ר"ש ד"ה מה העילו
וסי' כ"ן לענין זנות כ"ן
לענין פירות טרפה:
(ב) ר"ה ט"ו וסי' ק"ס
(ג) ב"מ כ"ט ע"ה שם:
(ד) ד"ה פחותה תהא
מכונה כמ"ל:

תוספות רי"ד

גיטה וזבוב: א"ל רבינא
לרבא כתיב ואבותיה
בכיסיה ראי מפייה
גמייה מאי. פי' כתיב
ואבותיה וזבוב וזאת
לחלו לה שפא תפייה
עמו כהקטנת שביתת
ולה תפייה וזבוב לה
ואנה מפורסא וזאת
שינתה לה מה העילו
וימיהו כתיבה. פי' לר'
יחזקאל דאמר שמיס
בה אחתו דאי לר' לר'
האמר דמשעת לחתימה
של פירות תהא לו ואני
שישיר תחתו וזבוב עדידי
בחותמי וכן לו. אמר
ליה א"ל מקום [אניס]
פורענותא ונפשיה. פי'
אין לחוש לכך שאין
אדם מקדים לכתוב גט
שפורענותו הוא לו ואני
כתיב א"ל בשעת שריעה
לימנו: א"ל רבינא לרב
אשי גיטין הבאים מדינת
הים וימיתביה בנין ולא
מטו דע תורה מה העילו
בנין בהקמה: א"ל
הנה קלא אית להו. פי'
לגובה לאחוריה עדים איתיה
מטא גיטה ליה: איחמד
מאימיה מנין לגבי פי'
ג' חדשים שהיא אשתו
למפתח דשלא תשאוב
אמר שבת בנין שני גיטה שפא
איתיה גיטה קודם לבנה
שפא תחתיה כתיב פי'
אשר תחתיה כתיב א"ל
לחיתור עמה וזהו גט
ישן כל שניתייר עמה
מאחר שכתיב לה ואמר
הנכסים אין אדם שומר את
אשתו בנת שני גיטה שפא
איתיה גיטה קודם לבנה
שפא תחתיה כתיב פי'
לנתינו ולאחר זמן אמרו
הגט קודם ובנותיה תעבירה
וכן שאין מתגרשת בנת
על א"ל חיישין שפא בא
לעיל והלכת מנין משעת
כתיבה ויכ"ח חייש שפא
בא עלה ואני חייש שפא
לגרשה בו דהא אמרי'
אם נגרשה בו נשאת
לכתחלה: תניא כותיה
דרב השולח גט לאשתו
ועתה שפא שליח ברוך ג'
חדשים משעת גט ליה
צריכה להחזיק: ג' חדשים
ולגט ישן אין חוששים
שהרי לא נתייר עמה.
מכאן רובין ללוי קודם
שיגיע שטר לוי שמעון
אין סבירותא מכירה שאין
קנין הנכסים תלוי בהגעת
השטר לוי שמעון אלא
משעת קנין הסודר קנאם
ועלמא זמן השטר לאו
מאירי כתיב אלא מנין
הלכת אלא קרמה לחיובו
לחתימה אין כתיב מנין
שהרי מנין צריך לכתוב.
והא דתני כל השטרות
שכתבו כיום ונחתמו בלילה פסולין לא מיירי אלא באותן השטרות שאין קנין שיעקר קנינם תלוי בחתימתן כגון שטר
מכר או שטר שריעה להקנות לו שדהו ע"י הגעת השטר ליד המקבל כדק"ל ודק"ע נקית בשטר ואפ"י שאיתיה
מסירת השטר ליד המקבל לזמן לחתימה אמרי' עדים בחתומי וכן לו וכן נמי בשטר הוראות והלואות שאין כתוב
שאי"ס שראו העדים והלואות שהיה בנין או הורה בפניהם בנין ואמר להם אתם עדי הוה לה מלוה על פה ולא שטר
משכבדי ואם אמר לעדים תכתבו לי שטר למלוה וכן ראו הלואות בעיניהם והם אחוזו לכותבו עד א"ר אין כותבים מנין
אלא מאירי שאין הנכסים שכתבם לטרוף הלקוחות דברור פ"ו או בנתינת המעות כ"א בחתימת העדים בשטר דמסקי ליה

המביא גט פרק שני גיטין

יח. עין משפט

ואותיה כתיב. וימים רבים: דאי מפייה. כהדיה נקטות
שניות: שוייה. ולא יגרשה. ולא אפייה וגרשה ומכאן גיטה
לידה הוא דלאגרשה: לא מקדים כו'. לא רגילי למיעבד הכי לאנתי
בכסמיה דקוין דלא ימחא ליה בגירושין פורענות הוא לגביה ולא מקדים
ליה: מה העילו חכמים כסקנן.
בין לענין (א) פירות בין לענין זנות
טרפה לקוחות מיום הכתיבה: קלא
א"ל. וכן לענין זנות וכן לענין
פירות צעיל לאחוריה ראייה אית
מטא גיטה ליה: מאימיה מנין
לגט. ג' חדשים שהשפא צריכה
להחזיק: ג' נשים כמ"ל א"ל. על
ה"ס א"ל שפירש לזמן ומכאן שני גיטין
לשני נשים זו כיום אלא שזה קודם
לזה כתיבתו מדש ולשפאל זו מינשא
לסוף ג' חדשים וזו לסוף ג' ימיהו
בני אדם שראו שנתגרשו כיום א"ל:
גט ישן. [לקמן ד"ק ע"ה]: תניא
לאין אדם מגרש בנת שן ואחיה גט
שן כל שנתייר עמה ממאחר שכתבו
לה (ט) ועממא שפא יאמרו גיטה קודם
לבנה א"ל שפא תתעבד ותלך בין
מכניה לנתינו ולאחר זמן יאמרו
הגט קודם ובנותיה תעבירה: המשלש.
מ"ל הגט שלש כדי לגרשה בו לסוף
ג' חדשים ויהא הגט לרבי: מוסרם
לינשא מיהו. דמשעת כתיבה מנין:
מאימיה (א) כסובה. כמ"ל שטר
חוב ומשמתה צענית: משפוט.
תפירע קלא דגלי דעתא דעומדת
שפא וליפרע: וקוקף. עליו המותר
במלוה דנפקא לה משום כמזנה ומעשה
שטר שאינו משמט ומל עלה שם
בעד מוב: פגמה. כיון דגלי דעתיה
בפירע קנינה כיון לא גיטוס: וקפה.
במלוה: אונס. א"ל במלוה חייב
חמשים כסף: וקנס. דמולוי שם
הוא חקיקה: בעמדה. הרי היא
קוקפה: כמעשה ב"ד דמאי. דמנאי
ב"ד היא: מה מעשה ב"ד. חייבה
משום פסק דין הוא ואפ"י דלא
איתיה הלכת אין שם הקדמה
ונכתיב בנין ונחתמן בלילה: אף
כסובה. משעת כתיבה דנכסה לחופה
דקריוב תמנות הוא ח"ל שענדוה
ענין. דלא לחמיס: עסקים ואפ"י
ענין הוה. משעת כתיבה עד תמימה ואפ"י
בשאר שטרות כסף: לא שני. דשטרות
הנכתיב כיום ונחתמים בלילה
פסולים: אכל עסקים כאושו ענין.
כיון שעדים מוומים לחתום אלא
שעל כהנא צריכים להמתין עד שימסר
הקופר את השטר אפ"י דאיתרמי
מקנה כתיבה נמי אית ליה
שפא: אין לו פירות. וכי טרפה
מומן כתיבה דין טרפה:
שפא

תוספות רי"ד (המשך)

לחור לא. ש"ל לא בעיא
למינכי שארא השתא אלא
מונתה היא ורצה רבנן
דאמרי כ"י אלהי נתינת
שפא: שפא: קנת
במזבחה עדיין אין לה
מונתה הלכת אם לא
תתבעו בדין על השאר לא
קרינא ביה לא ישר ואם
לא פגמה אפ"י שכתבתי
ברין אינה משמט עדיין
דשפא ונפשוה ולא תבג
עכשי כותבה ונתינת
גיטתה מן מ"ה בעי
התיירי פגמה וקופה
ושמאל סבר כן פגמה
בלחור כן בוקיפה בלחור
ג"י ורצה דבעיא לבנות
כותבה וקרינא ביה לא
ויש ומשמט ונתינת
כותיה דרב ונתינת כותיה
דשמואל וכיון דנתינת
מחייבין הדין לכל
דרב ושמואל הלכת
כשמואל דביי: אמר
שמואל כתיבה כמעשה
ב"ד דמאי מה מעשה ב"ד
ונתינת כיום ונחתמים
בלילה אף כתיבה נכתבה
כיום ונחתמת בלילה
דין ב"ד כתיבה ונתינת
היא ואפ"י דלא כתב
לה כתיבה (ככותבה) א"ל
כתיבה ונתינת בלילה
וכתיבה נמי משעת כתיבה
לחופה (ג) חייב זהו בו
מאיה שעבדא עליה
ואפ"י דלא איתיה שטר
הדיקרי זמן (השטר)
בנתינת לחופה הוא ואם
קרינא כתיבה לחתימה
אין כתיב כלום וזהו נמי
לשטר אקייאת שכתב
כיום ונחתמים בלילה
שפא שאין שעבדו תלוי
בחותמת העדים אלא
משעת הקנין שאם הקנין
אורבד נכסיו לשמעת ע"י
סודר בנין ולא כתב
השטר עד אירי מנין
קנה שמעון הנכסים ואם
מכר רובין ללוי קודם
שיגיע שטר לוי שמעון
אין סבירותא מכירה שאין
קנין הנכסים תלוי בהגעת
השטר לוי שמעון אלא
משעת קנין הסודר קנאם
ועלמא זמן השטר לאו
מאירי כתיב אלא מנין
הלכת אלא קרמה לחיובו
לחתימה אין כתיב מנין
שהרי מנין צריך לכתוב.
והא דתני כל השטרות
שכתבו כיום ונחתמו בלילה פסולין לא מיירי אלא באותן השטרות שאין קנין שיעקר קנינם תלוי בחתימתן כגון שטר
מכר או שטר שריעה להקנות לו שדהו ע"י הגעת השטר ליד המקבל כדק"ל ודק"ע נקית בשטר ואפ"י שאיתיה
מסירת השטר ליד המקבל לזמן לחתימה אמרי' עדים בחתומי וכן לו וכן נמי בשטר הוראות והלואות שאין כתוב
שאי"ס שראו העדים והלואות שהיה בנין או הורה בפניהם בנין ואמר להם אתם עדי הוה לה מלוה על פה ולא שטר
משכבדי ואם אמר לעדים תכתבו לי שטר למלוה וכן ראו הלואות בעיניהם והם אחוזו לכותבו עד א"ר אין כותבים מנין
אלא מאירי שאין הנכסים שכתבם לטרוף הלקוחות דברור פ"ו או בנתינת המעות כ"א בחתימת העדים בשטר דמסקי ליה

חיישין

שכתבו כיום ונחתמו בלילה פסולין לא מיירי אלא באותן השטרות שאין קנין שיעקר קנינם תלוי בחתימתן כגון שטר
מכר או שטר שריעה להקנות לו שדהו ע"י הגעת השטר ליד המקבל כדק"ל ודק"ע נקית בשטר ואפ"י שאיתיה
מסירת השטר ליד המקבל לזמן לחתימה אמרי' עדים בחתומי וכן לו וכן נמי בשטר הוראות והלואות שאין כתוב
שאי"ס שראו העדים והלואות שהיה בנין או הורה בפניהם בנין ואמר להם אתם עדי הוה לה מלוה על פה ולא שטר
משכבדי ואם אמר לעדים תכתבו לי שטר למלוה וכן ראו הלואות בעיניהם והם אחוזו לכותבו עד א"ר אין כותבים מנין
אלא מאירי שאין הנכסים שכתבם לטרוף הלקוחות דברור פ"ו או בנתינת המעות כ"א בחתימת העדים בשטר דמסקי ליה

פירש כקונטרס מה העילו חכמים
תקנתם בין לענין זנות בין לענין פירות טרפה
לקוחות מיום הכתיבה אפ"י דלעיל אמר ריש לקיש שיש לבעול פירות
עד שעת חתימה הכל מודה שיש לבעול פירות עד שעת חתימה כיון
דאי מפייה מפייה מפייה ומיהו הוא
דגיטין הבאין ממדינת הים דפירש
כקונטרס דלמרווייהו פריך קלא
קשה דלמה לא יפסיד משעת חתימה
לרש לקיש כיון שאם היתה אלוה היה
מגרשה לאלתר ועוד קשה לר"י דמה
הועילו חכמים בתקנתם משמע
דהשפא אינה ניתנת לאלוה לא היה
בו זמן וזה אינו דלאין זו זמן וחששים
שלא תפסיד השפא ומשפא דהכא לא
משום אשה אלא משום לקוחות
וגרסה לר"י דהנך מרי פירכי למאן
דאמר שפא יתפא אכל למאן דאמר
משום פירי נתינת דכיון מפקדין
הלקוחות משעת חתימה:
הנהו קלא אית דהו. פירש
כקונטרס דבעיא לאחוריה
ראיה אית מטא גיטה ליה זימיה
לדענין זנות דנהי דידוע שלא בא
לידה כיום הכתוב בו מ"מ יכול
לחפות ולומר שנתן לו קודם שינתה
כמו קודם שתיקן זמן ואור"י קלא
אית ליה כשרואין בזמן הזמנה
היא קודם המסירה אית ליה קלא
למילתא ומסקי דאדעמיהו לידע יוס
המסירה וא"י והנהו לא יתקן
זמן וי"ל ע"י הזמן ש"ו לו קול פי'
שראוי ע"י הזמן שבו שהגמינה אינה
כיום הכתיבה וא"י ומאן דאמר משום
גמ אחותו בזמן הזה למה כתבין
זמן גיטין דלפי' בזמן זה משמע
דבעי זמן דמתן [לקמן ד"ק פ"ו]. ג'
גיטין פסולין וי"ל גזירה שפא יתפא
על בניה ממרים אי נמי מהרה יבנה
בית המקדש אי"נ שלא יאמרו זימיה
אמר גיטוסין ויחזירה דגרשה שינתה
מומרת לחזור כדאמרין בפ"ד דקוטס
ד"ק י"ח): השולח גט לאשתו
כ"י ויגט ישן אין חוששין. פירוש
אפ"י שצריכה להמתין שלשה חדשים
לאו משום דחיישין שפא כתיב כן
יצא עליה דהא לגט ישן אין חוששין
אלא כדאמרין לעיל שפא יאמרו שני
נשים כמ"ל כ"י: המשלש שני
אשתו. פירש כקונטרס והוא הלך
לדרכו וזמנס פירש כן אלא מיירי
אפילו הוא צעיר ומקט כן ביימיה
המשלש לרבותא דלפי' שפא צעיר
מומרת לרשע מיד וא"י שפוסל לגט
ישן ולעיל נקט השולח לרבותא דלפי'
שפא צעיר צריכה להמתין שלשה
חדשים: מאימיה כתיב
משפוט. הא דאמר בריה פ' א"ל
(מכות ט"ה). מנאי כמזנה כמזנה
דמי לשניעת קשה לר"י מאי אריא

דאין חוספת כמזנה משמעת משום דמנאי כמזנה דמי והוי כמעשה ב"ד תיפוק ליה דלא משמט כמזנה ומוספת מיד דהוה אשכר
מכר והקפת חמנות דאריא מ"ד נמקת צענית היינו שפגמה חקפה חלפה מלוה וכ"ש כמזנה ומוספת דזוכן לומר דלמאי כתיב יוס
דפליג דהא ואמר דמשמט ונראה לר"י דהא דקאמר לשניעת היינו שפגמה חקפה חלפה מלוה וכ"ש כמזנה ומוספת דזוכן לומר דלמאי כתיב יוס
אונס קנס ופחוי. קנס הוא מולוי שם רע ומשום דלית ביה אלא קנס קרי ליה קנס אכל כאונס י"ש בו נזשה ופגס: מה מעשה
בית דין בנתיב ביום כ"י. דמשעת פסק דין איכא קלא כמו בשטר כדאמרין בכל דוכמא כשעמד דין דגבי ממשעבדי:
אף כתיבה נכתבת ביום ונחתמת בלילה. פי' מקומות שנהיגין לכתוב כמזנה ע"ש ולחומתה כמולוי שנת אלא וכן לעשות כן משום
מוספת דלמלא ליה ליה קלא ומיהו היכא דקני מיניה לויכא למתת כמזנה ע"ש דק"ע (ב"ד ק"ט). אי דיעמו יומא דלמיתו ביה
מכונה יומא דלמיתו ביה: אבל עסקין באותו ענין בש"ר. דלית ליה קלא כאלו חתמו כיון שהם מוומים לחתום כדפירשית לעיל:

דמי לשניעת קשה לר"י מאי אריא
מכאן רובין ללוי קודם
שיגיע שטר לוי שמעון
אין סבירותא מכירה שאין
קנין הנכסים תלוי בהגעת
השטר לוי שמעון אלא
משעת קנין הסודר קנאם
ועלמא זמן השטר לאו
מאירי כתיב אלא מנין
הלכת אלא קרמה לחיובו
לחתימה אין כתיב מנין
שהרי מנין צריך לכתוב.
והא דתני כל השטרות
שכתבו כיום ונחתמו בלילה פסולין לא מיירי אלא באותן השטרות שאין קנין שיעקר קנינם תלוי בחתימתן כגון שטר
מכר או שטר שריעה להקנות לו שדהו ע"י הגעת השטר ליד המקבל כדק"ל ודק"ע נקית בשטר ואפ"י שאיתיה
מסירת השטר ליד המקבל לזמן לחתימה אמרי' עדים בחתומי וכן לו וכן נמי בשטר הוראות והלואות שאין כתוב
שאי"ס שראו העדים והלואות שהיה בנין או הורה בפניהם בנין ואמר להם אתם עדי הוה לה מלוה על פה ולא שטר
משכבדי ואם אמר לעדים תכתבו לי שטר למלוה וכן ראו הלואות בעיניהם והם אחוזו לכותבו עד א"ר אין כותבים מנין
אלא מאירי שאין הנכסים שכתבם לטרוף הלקוחות דברור פ"ו או בנתינת המעות כ"א בחתימת העדים בשטר דמסקי ליה

